

gøre besværlige kompensationsordninger for store grupper.

2) Skattefordelene er ikke alle indhøstet af de nuværende ejere, men allerede betalt til sælgerne i form af højere ejendomspriser. Det ville derfor være urimeligt over for ejerne at afskaffe skattefordelene pludseligt. En 10-årig afviklingsperiode må anses for så skånsom, at selv de seneste købere kan nå at omstille sig på den.

3) Det er betænkeligt at skabe et skel mellem nuværende og fremtidige selvejere, og det kan ikke afvises, at der ville være tendenser til stavnsbånd for de nuværende ejere, hvis skattefordelene ophævedes totalt for fremtidige erhvervelser, men bevarede for nuværende ejere. Hertil kommer problemerne i forbindelse med at fastsætte kriteriet for en skarp skæringsdag (grundkøb, projektering, byggetilladelse, slutseddel osv.), som ville virke urimelig i mange

enkelttilfælde. Som forslaget er udformet, falder også nye ejere ind under den glidende afvikling.

4) Forslagsstillerne har endvidere anset det for uhensigtsmæssigt at sondre mellem billige og dyre huse, idet der må befrygtes spekulation omkring de pris- eller vurderingsgrænser, som måtte fastlægges og stadig ajourføres, også under hensyntagen til de lokale prisforhold.

I forbindelse med sondringen mellem private og erhvervsmæssige renter påhviler det efter forslaget formulering den skattepligtige at godtgøre, at gælden er af erhvervsmæssig karakter. Der kan til vejledning for ligningsmyndighederne være behov for yderligere formodningsregler, f. eks. hvor der jævnledes med erhvervsinvesteringer på kredit foretages privatanskaffelser for disponible midler. Sådanne vanskeligheder i grænsetilfælde må imidlertid anses for ubetydelige i forhold til forslaget store betydning for bolig- og rentesituationen.